

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 211/2026-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a zo sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Mgr. Ing. Jurajom Trokanom, advokátom, Vajanského 10, Trnava, proti rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/20/2020 z 13. decembra 2022 a proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/142/2023 z 18. júna 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ označený v záhlaví tohto rozhodnutia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 47 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), porušenia práva podľa čl. 48 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, práva podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 14 ods. 3 písm. d) Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a práva podľa čl. 11 ods. 1 Všeobecnej deklarácie ľudských práv napadnutým rozsudkom okresného súdu sp. zn. 6T/20/2020 z 13. decembra 2022 a napadnutým uznesením krajského súdu sp. zn. 3To/142/2023 z 18. júna 2024. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti žiada, aby ústavný súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a napadnuté uznesenie krajského súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, aby mu priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 eur, ako aj náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že napadnutým rozsudkom okresného súdu z 13. decembra 2022 bol sťažovateľ uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

3. Odvolanie sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu krajský súd napadnutým uznesením sp. zn. 3To/142/2023 z 18. júna 2024 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

4. Dovolanie sťažovateľa Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Tdo/30/2025 zo 14. októbra 2025 odmietol podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Podstatou argumentácie sťažovateľa je námietka porušenia jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom, a to napadnutým rozsudkom okresného súdu a napadnutým uznesením krajského súdu.

6. Sťažovateľ si už v prípravnom konaní zvolil za obhajcu JUDr. Františka Poláka (ďalej len „zvolený obhajca“), ktorý ho zastupoval aj v súdnom konaní. Zvolený obhajca mal v období od 24. novembra 2020 do 7. septembra 2022 pozastavený výkon advokácie, preto súd sťažovateľovi ustanovil náhradného obhajcu JUDr. Juraja Trokana (ďalej len „náhradný obhajca“). Zrušenie pozastavenia výkonu advokácie zvoleného obhajcu sťažovateľ za prítomnosti náhradného obhajcu oznámil okresnému súdu na hlavnom pojednávaní.

7. Obnovenie výkonu advokácie zvoleného obhajcu je dostupné na stránke Slovenskej advokátskej komory (medzitým mu bol výkon advokácie opätovne prerušený). Okresný súd však svojvoľne vykonával hlavné pojednávanie bez toho, aby zvoleného obhajcu riadne upovedomil, a uspokojil sa s prítomnosťou náhradného obhajcu, ktorého ustanovenie nemá prednosť pred zvoleným obhajcom.

8. Okresný súd nepredvolal zvoleného obhajcu na hlavné pojednávanie, kde sa prednášali záverečné reči a kde bol vyhlásený 13. decembra 2022 napadnutý rozsudok. Zvolený obhajca teda nemal možnosť predniesť záverečnú reč. Písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku okresný súd nedoručil zvolenému obhajcovi.

9. Sťažovateľ podal proti rozsudku odvolanie prostredníctvom náhradného obhajcu, zvolený obhajca ho však nemal možnosť odôvodniť, keďže jeho písomné odôvodnenie nepoznal. Odvolací súd nariadil termín verejného zasadnutia na 14. máj 2024, pričom zvoleného obhajcu o jeho termíne neupovedomil. Po otvorení verejného zasadnutia sťažovateľ spolu s náhradným obhajcom namietali porušenie práva na obhajobu z dôvodu, že zvolený obhajca, ktorý má prednosť pred náhradným obhajcom, nebol opakovane súdom upovedomený, a teda nemal možnosť sa k veci vôbec vyjadriť. Ani sťažovateľ a ani náhradný obhajca nemali možnosť predniesť vo veci konečný návrh. Odvolací súd následne verejné zasadnutie odročil na 18. jún 2024. O tomto verejnom zasadnutí zvolený obhajca nebol upovedomený, napriek tomu sa na verejné zasadnutie dostavil a uviedol, že výkon advokácie má obnovený od 7. septembra 2022 a má vedomosť o tom, že jeho klient (sťažovateľ) súd o tejto skutočnosti informoval. Zvolený obhajca uviedol, že nebol upovedomený o hlavných pojednávaniach, ktoré sa konali v období po 7. septembri 2022, nemal možnosť predniesť záverečnú reč, nebol mu doručený napadnutý rozsudok a nemal možnosť proti nemu vypracovať odvolanie. Odvolací súd tieto skutočnosti nevzal do úvahy a udelil slovo k záverečnému návrhu zvolenému obhajcovi, ktorého na verejné zasadnutie nepredvolal, ktorý nepoznal obsah napadnutého rozsudku pre jeho nedoručenie.

10. Uvedeným postupom okresný súd a krajský súd závažným spôsobom porušili právo sťažovateľa na obhajobu, predovšetkým jeho právo nechať sa obhajovať zvoleným obhajcom. Odvolací súd

v napadnutom uznesení nevyhovelo námietke sťažovateľa vzhľadom na to, že okresný súd nemal vedomosť o obnovení licencii zvoleného obhajcu, preto legitímne konal za účasti náhradného obhajcu. S uvedeným záverom nemožno súhlasiť, keďže túto skutočnosť sťažovateľ za prítomnosti náhradného obhajcu oznámil okresnému súdu ústne na hlavnom pojednávaní. Zvolený obhajca nemal povinnosť obnovenie jeho licencie oznámiť súdu, táto povinnosť mu nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia. Okrem toho Slovenská advokátska komora zverejňuje na svojej oficiálnej stránke zoznam advokátov s pozastaveným výkonom advokácie, ako aj zoznam aktívnych advokátov.

11. Sťažovateľ podal v predmetnej veci aj dovolanie, ktoré však najvyšší súd uznesením zo 14. októbra 2025 odmietol. Uznesenie bolo doručené obhajcovi 27. januára 2026.

12. Primeraného finančného zadosťučinenia sa sťažovateľ domáha vzhľadom na závažné porušenie svojho práva na obhajobu, keď mu nebolo umožnené účinne sa brániť prostredníctvom zvoleného obhajcu v rozhodujúcich štádiách trestného konania. Všetky vymedzené pochybenia, ktorými bolo porušené jeho právo na obhajobu, mali priamy vplyv na výsledok konania, v ktorom bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

13. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

14. Podľa stabilizovanej judikatúry ústavný súd nie je oprávnený poskytovať ochranu ústavnosti vo veciach, v ktorých sa sťažovateľ mohol (môže) domôcť ochrany svojich práv v konaní pred všeobecným súdom prostriedkami predpokladanými právnou úpravou (v danom prípade Trestným poriadkom).

15. Pri posudzovaní ústavnej sťažnosti ústavný súd vychádzal z princípu subsidiarity, na ktorom je založená jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Zmysel a účel subsidiárneho postavenia ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Právomoc ústavného súdu predstavuje v tomto kontexte *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorého uplatnenie nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú.

16. Ústavný súd vychádzal zo zistenia, že sťažovateľ podal proti napadnutému rozsudku okresného súdu odvolanie, ktoré krajský súd napadnutým uznesením z 18. júna 2024 zamietol. Sťažovateľ pritom v odvolaní (podanom aj prostredníctvom náhradného obhajcu) namietal aj porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom na identickom skutkovom základe, ktorý vymedzil aj v ústavnej sťažnosti. Krajský súd sa touto námietkou vecne zaoberal a svoje závery uviedol v napadnutom uznesení. Sťažovateľ následne prostredníctvom ďalšieho zvoleného obhajcu podal vo veci aj dovolanie, v ktorom namietal aj porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom na už

vymedzenom skutkovom základe. Najvyšší súd sa uvedenou námietkou vecne zaoberal a svoje závery uviedol v uznesení sp. zn. 2Tdo/30/2025 zo 14. októbra 2025, ktorým dovolanie odmietol. Sťažovateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom ústavnou sťažnosťou nenapáda uznesenie najvyššieho súdu zo 14. októbra 2025. Uplatnenie právomoci krajského súdu ako odvolacieho súdu bráni, aby ústavný súd posudzoval ústavnú súladnosť napadnutého rozsudku okresného súdu. Obdobne uplatnenie právomoci najvyššieho súdu ako dovolacieho súdu bráni, aby ústavný súd posudzoval ústavnú súladnosť napadnutého uznesenia krajského súdu.

17. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol ako neprípustnú podľa § 132 ods. 1 v spojení s § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

18. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších návrhoch sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. apríla 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu